

Urbas; bajke, pravljice in národne pesmi Slovencev — prof. Janez Scheinigg; gradovi, krajevne zgradbe in tipi kmetskih hiš — prof. Ivan Franke; glasba in národna glasba — vladni svètnik dr. Friderik Keesbacher; nemška književnost — prof. Edvard Samhaber); Kočevje in Kočevci — prof. dr. Karl Julij Schröer; slovenska književnost — prof. dr. Gregor Krek —

Te vseskozi zanimive in korenito pisane članke pojasnjuje obilo izbornih slik, vinjèt in drugih okraskov (vsega skupaj nad poldrugosto ilustracij), katere so zvršili umetniki, kakor: Ladislav Benesch, Rudolf Bernt, Hugou Charlemont, Jožef Engelhart, Gustav Frank, Ivan Hamža, Viljem Hecht, Tomaž Hrnčič, Karl Karger, Jožef Kassin, Ivan Klaus, Friderik König, Edvard pl. Lichtenfels, Viktor Luntz, Felicijan pl. Myrbach, Robert Russ, Jožef Salb, Vilibald Schulmeister, Karl pl. Siegl, Jožef Sturm, Jurij Šubič, Ferdinand Vesel, Ludovik Willeroder, Alfred Zoff, Frančišek Ženišek. — V poslednjih dveh zvezkih izidejo še ti spisi: Arhitektura, slikarstvo in plastika (srednjeveški stavbeni spomeniki — prof. Ivan Franke; renesanca in novi vek — stolni župnik Ivan Flis); Národno gospodarstvo — Gustav Pirc, višji rudn. svètnik Jan Novák, ces. svètnik Ivan Mumik, dr. Valentin Pogatschnigg. —

Kakor je razvidno iz tega pregleda, opisani sta obe deželi, koroška in krajska, vsestranski vestno in točno, také da se ta skupina velikanskega dela vredno in častno pridružuje poglavjem o drugih deželah avstrijske in ogerske polovice. Kadar izideta poslednja dva zvezka, hočemo nekoliko obširneje izpregovoriti o nekaterih člankih, zlasti o ónih, ki se tičejo národnosti slovenske.

„Slovenska Talija“. Dramatično društvo v Ljubljani je za minulo leto členom svojim razposlalo 55. zvezek „Slovenske Talije“, naslovljen „Teharski plemiči“ Spevoigra v treh dejanjih. Spisal *Anton Fintek*. Uglasbil dr. *Benjamin Ipavec*. Razven dveh treh „libret“, katera se pa dandanes že ne uprizarjajo več, dramatiška književnost slovenska nima nobene izvirne spevoigre; kar smo doslej na našem odru videli oper in operet, bile so zvečine kolikor toliko dobri prevodi iz drugih književnostij, in kakor je to navada pri takšnih delih, brez posebne cene bodisi v jezikovnem ali stvarnem oziru. Veseli nas torej, da nam je tudi v dramatikí naši zabeležiti lep napredek; prvič, ker se „Teharski plemiči“ dobro razlikujejo od ónih osladnih plodov, katerim se upravičeno upira razsodna kritika, drugič, ker jim je snov zajeta iz domače zgodovine, katera v obče pisateljem našim podaja dókaj lepih in dosihdob še neuporabljenih motivov. Zabeležujé ta novi dramatiški proizvod, sevéda za sedaj nečemo nadrobneje govoriti o njem, temveč ga bodemo océnili, kadar se nam predstavi na odru. Omenjamo samó, da je glasba neki preprosto národna, toda lepa, kakor jo sploh čujemo v skladbah g. dr. B. Ipavca, tega obljubljenega skladatelja slovenskega.

Pripovedke za mladino. Spisal *Franc Hubad*. III. zvezek. V Ljubljani 1890. Založil J. Giontini. Cena 24 kr. — Kar navadno imenujemo pripovedke, tega nam ta knjižica sicer ne podaja mnogo, vendar pa so njé povesti pisane toli živo in prijetno, da jih bode rad prebiral vsakdo, komur pride v roko. Prijata nám zlasti zadnji dve povesti, kjer g. pisatelj na podlagi srbskih národnih pesmij pripoveduje o najobljubljenjših junakih jugoslovanskih, o Kraljeviči Marku in o Miloši Obiliči. Lahko rečemo, da je g. pisatelj v teh dveh povestih dobro posnel óno prekrasno poezijo, katera preveva te junaške pesmi; jezik njegov je blagoglasen, po nekod celo pesniški navdihnut. V obče mislimo o vsi knjižici, da je jako prikladno berilo za mladino našo, in zató jo priporočamo kar najtopleje. Založnik se je potrudil, da je dal delcu lično opravo; tudi podoba na prvi stráni, kažoča lov na kita, ugaja nam dobro. Končno želimo še to, da bi trudoljubivi pisatelj i nadalje zbiral takšno gradivo ter prvim trem zvezkom skoro dodal četrty zvezek.